

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ - หมายเลขยี่สิบ

วิบัติประการที่สอง - ภาคที่เจ็ด - เอสเคียล

Jeff Pippenger

2026-07-29

เป็นความเข้าใจตามพระคัมภีร์ที่ยอมรับได้ที่จะระบุว่าผู้เผยพระวจนะเอสเคียลมีอายุสามสิบปีในข้อเปิดเรื่องของท่าน

อยู่มาในปีที่สามสิบ ในเดือนที่สี่ ในวันที่ห้าของเดือน ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเชลยริมแม่น้ำเคบาร์ ฟาสุวรรณก็เปิดออก และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตของพระเจ้า ในวันที่ห้าของเดือนนั้น ซึ่งเป็นปีที่ห้าแห่งการถูกกวาดไปเป็นเชลยของกษัตริย์เยโฮยาคิน พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงเอสเคียลปุโรหิต บุตรชายของบูชี อย่างชัดเจน ในแผ่นดินของชาวเคลเดียริมแม่น้ำเคบาร์ และพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ก็สถิตอยู่เหนือท่าน ณ ที่นั้น เอสเคียล 1:1-3

บางคนเชื่อว่า "ปีที่สามสิบ" นั้นอิงอยู่กับรอบปีโยบิลเฉพาะรอบหนึ่ง ซึ่งเริ่มต้นด้วยกษัตริย์โยสิยาห์และสิ้นสุดลงที่ข้อหนึ่งของบทที่สี่สิบ

ในปีที่ยี่สิบห้าแห่งการเป็นเชลยของเรา ในต้นปี ในวันที่สิบของเดือน ในปีที่ยี่สิบหลังจากที่เมืองนั้นถูกตีทำลาย ในวันเดียวกันนั่นเอง พระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า และทรงนำข้าพเจ้าไปยังที่นั้น เอสเคียล 40:1

นักลำดับเหตุการณ์ตามพระคัมภีร์กำหนดวันที่ของข้อหนึ่งในบทที่สี่สิบไว้ว่าเป็นได้ทั้งวันที่ 28 เมษายน หรือวันที่ 22 ตุลาคม ปี 573 ก่อนคริสตกาล ผู้เผยพระวจนะทั้งปวงต่างชี้ไปยังวาระสุดท้าย ดังนั้น วันฤดูใบไม้ร่วงคือวันที่ 22 ตุลาคม ปี 573 ก่อนคริสตกาล จึงเป็นวันโอเมกาของเส้นเวลาหนึ่งซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อห้าสิบปีก่อน ในเหตุการณ์ที่เรียกว่า "ปีสภาคั้งยิ่งใหญ่ของโยสิยาห์" เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ปี 622 ก่อนคริสตกาล.

เลขสามสิบเป็นสัญลักษณ์ของบรรดาปุโรหิตซึ่งต้องมีอายุสามสิบปีเมื่อเริ่มปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าข้อหนึ่งถึงสามของเอสเคียลบทที่หนึ่งจะระบุว่าเอสเคียลมีอายุสามสิบปี หรือเพียงระบุเชิงสัญลักษณ์ว่าเป็นปุโรหิต เขาก็ย่อมถูกนำเสนอว่าเป็นผู้มีอายุสามสิบปีด้วยเช่นกัน หาก "สามสิบปี" ในข้อหนึ่งเป็นดังที่ผู้อื่นเชื่อกัน คือหมายถึงปีที่สามสิบนับตั้งแต่ปีสภาคั้งยิ่งใหญ่ของโยสิยาห์ในปี 622 BC นัยเชิงพยากรณ์ก็ยังคงเหมือนเดิม.

โยสิยาห์หมายถึง "รากฐาน" และปีสภาคั้งยิ่งใหญ่ของท่านได้เริ่มต้นช่วงเวลาแห่งยุบยิบซึ่งสิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ณ วันแห่งการลบบาป ปี 573 ก่อน ค.ศ. "เส้นยุบยิบ" จากโยสิยาห์ถึงวันที่ 22 ตุลาคมสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของช่วงปี 1840 ถึง 1844 รากฐานของปี 1840 ได้รับการเป็นตัวแทนโดยกษัตริย์โยสิยาห์ และโดยโยสิยาห์ ลิตซ์ด้วย วันที่ 22 ตุลาคมได้รับการเป็นตัวแทนโดยการเปาเปาเตรแห่งยุบยิบพร้อมกับเขาเตรแห่งวันลบบาป.

และเจ้าจงนับสะบาโตแห่งปีทั้งเจ็ดสำหรับตน คือเจ็ดครั้ง ๆ ละเจ็ดปี และระยะเวลาแห่งสะบาโตของปีทั้งเจ็ดนั้นจะเป็นสี่สิบเก้าปีสำหรับเจ้า แล้วเจ้าจงให้เปาเตรแห่งปีโยบิลในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ด ในวันลบบาปนั้น เจ้าทั้งหลายจงให้เปาเตรไปทั่วแผ่นดินของเจ้า เลวีนิตี 25:8, 9

เอเสเคียลถูกจัดวางไว้ในเส้นแห่งปีโยบิลตั้งแต่กษัตริย์โยสิยาห์จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ซึ่งเป็นเส้นที่เป็นตัวแทนของหตุสวรคองคค์ที่หนึ่งและองคค์ที่สองแห่งวิวรณบพทิสบ ตั้งแต่ปี 1840 จนถึงปี 1844 เอเสเคียลเป็นตัวแทนของชาวมิลเลไรรต์แห่งหตุสวรคองคค์ที่หนึ่งและองคค์ที่สอง และของคณหนึ่งแสนสิหมินสิพนแห่งหตุสวรคองคค์ที่สาม เอเสเคียลเป็นตัวแทนของฐาณะปุโรหิตของคณหนึ่งแสนสิหมินสิพน แต่คุณลักษณะเชิงพยากรณ์หลักของเขาคือ เขาเป็นผู้เผยพระวจนะ

ผู้เผยพระวจนะ ปุโรหิต และกษัตริย์

มีบุคคลตามพระคัมภีร์อยู่สามคณที่เริ่มรับใช้เมื่ออายุสามสิบปี นอกเหนือจากเอเสเคียลแล้ว ยังมีดาวิดและโยเซฟด้วย เพราะพวกเขาคณเริ่มรับใช้เมื่ออายุสามสิบปี พวกเขาล้วนเป็นปุโรหิต ดาวิดเป็นสัญลักษณ์ของกษัตริย์ โยเซฟเป็นปุโรหิต และเอเสเคียลเป็นผู้เผยพระวจนะ ในอาณานิกรแห่งพระสิริสามประการซึ่งประกอบด้วยผู้เผยพระวจนะ ปุโรหิต และกษัตริย์

อย่างไรก็ดี ไม่ว่าเราจะประยุกต์ใช้ผู้พยากรณ์เอเสเคียลในฐาณะสัญลักษณ์อย่างไร เขาก็เป็นปุโรหิต และเมื่อประยุกต์ใช้ตามแนวของปีโยบิลนับตั้งแต่โยสิยาห์ถึงวันที่ 22 ตุลาคม เอเสเคียลก็เป็นปุโรหิตผู้ซึ่งจะเป็นตัวแทนของปุโรหิตคณหนึ่งในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของคณหนึ่งแสนสิหมินสิพน ตามแบบอย่างทีแสดงไว้โดยประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 และจากกษัตริย์โยสิยาห์ถึงวันที่ 22 ตุลาคม ปี 573 ก่อนคริสตกาล.

ยี่สิบสอง

พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าเอเสเคียลได้ปฏิบัติพันธกิจเป็นเวลายี่สิบสองปี “ยี่สิบสอง” เป็นสัญลักษณ์ของคณหนึ่งแสนสิหมินสิพน ผู้ซึ่งเป็นธงสำคัญแห่งภาวะพระเจ้ารวมเข้ากับความเป็นมนุษย์ ในประวัติศาสตร์ที่ถูกแทนไว้ตั้งแต่ปัสกาของโยสิยาห์ไปจนถึงการเฉลิมฉลองยูบิลีในวันที่ 22 ตุลาคมแห่งบพทิสบ ปัสกาของโยสิยาห์เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของงานของโยสิยาห์ ลิซ ในปี 1838 และ 1840 งานนั้นคือการนำเสนอคำพยากรณ์เรื่องเวลาแห่งวิบัติประการที่หนึ่งและประการที่สอง บัดนี้สามารถเห็นได้แล้วว่าคำพยากรณ์เกี่ยวกับวิบัติประการที่หนึ่งและประการที่สองนั้นมีขอบเขตกว้างใหญ่กว่าที่บรรพชนผู้บุกเบิกได้ตระหนักไว้

เอเสเคียลในฐาณะผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์

ได้ระบุวันเดือนปีที่เฉพาะเจาะจงไว้ในงานเขียนของท่านมากกว่าผู้ประพันธ์พระคัมภีร์คณใด ๆ อื่น

เอเสเคียลคือโอเมกาของหลักการ “หนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี” ในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ ในหนังสือกันดารวิถี การกล่าวถึงหลักการวันต่อปีเป็นครั้งแรกหรืออัลฟา ได้รับการสำแดงไว้ในการกบฏครั้งแรกที่คาเดช ซึ่งก่อให้เกิดการพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบปี ส่วนการกบฏครั้งสุดท้ายหรือโอเมกา ได้รับการสำแดงโดยเอเสเคียลในบพทิส ขณะที่ยูซาเล็มถูกทำลายลง

อัลฟา

ตามจำนวนวันทั้งหลายที่พวกเจ้าสอดแนมแผ่นดินนั้น คือสี่สิบวัน หนึ่งวันแทนหนึ่งปี พวกเจ้าจะต้องแบกบาปชั่วของตนอยู่สี่สิบปี และพวกเจ้าจะรู้จักการที่เราถอนคำมั่นของเรา เราคือพระยาห์เวห์ที่ได้ตรัสแล้วว่า เราจะกระทำเช่นนี้แก่ชุมชนมุขนชั่วร้ายทั้งหมดนี้อย่างแน่นอน ผู้ซึ่งชุมนุมกันต่อสู้เรา ในถิ่นทุรกันดารนี้พวกเขาจะถูกพลาญเสีย และที่นั่นพวกเขาจะตาย กันดารวิถี 14:34, 35

โอเมกา

จนอนตะแคงซ้ายของเจ้า แล้ววางความชั่วช้าของพงศ์พันธุ์อิสราเอลไว้บนนั้น ตามจำนวนวันที่เจ้าจะนอนอยู่บนนั้น เจ้าจะต้องรับความชั่วช้าของพวกเขาไว้ เพราะเราได้กำหนดปีแห่งความชั่วช้าของพวกเขาแก่เจ้า ตามจำนวนวัน คือสามร้อยเก้าสิบวัน ดังนั้นเจ้าจะต้องรับความชั่วช้าของพงศ์พันธุ์อิสราเอลไว้ และเมื่อเจ้ากระทำครบแล้ว จงนอนตะแคงขวาอีก และเจ้าจะต้องรับความชั่วช้าของพงศ์พันธุ์ยูดาห์สี่สิบวัน เราได้กำหนดให้หนึ่งวันแทนหนึ่งปีแก่เจ้า ฉะนั้นเจ้าจงตั้งหน้าของเจ้าไปยังการล้อมกรุงเยรูซาเล็ม และให้แขนของเจ้าถูกเปลือยไว้ และเจ้าจงพยากรณ์กล่าวโทษมัน เอเสเคียล 4:4-7

คาเดชและการทำลายกรุงเยรูซาเล็มเป็นตัวแทนของการกบฏอัลฟาและโอเมกา ซึ่งเป็นตัวแทนของหลักการ “หนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี” หลักการ “หนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี” เป็นกฎสำคัญอันดับแรกของพวกมิลเลอไรต์ และในประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 ดังที่ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้ในเส้นยูลิสของกษัตริย์โยสิยาห์จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม เอเสเคียลได้แสดงกำหนดเวลาต่าง ๆ ไว้มากกว่าผู้เผยพระวจนะคนใด ๆ ภายในระบบการลงวันที่ของเอเสเคียลนั้น มีการระบุเส้นของยูลิสไว้ ซึ่งเชื่อมโยงคำพยาานของเอเสเคียลเข้ากับประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองโดยตรง และต่อจากนั้นเข้ากับประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม.

พร้อมกับ “เส้นยูลิส” เอเสเคียลนอนตะแคงข้างหนึ่งเป็นเวลาสามร้อยเก้าสิบวัน แล้วจึงนอนตะแคงอีกข้างหนึ่งเป็นเวลาสี่สิบวัน “สัร้อยสามสิบ” เป็นสัญลักษณ์ของพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ เพราะพระสัญญาแห่งพันธสัญญาที่ประทานแก่อับรามเรื่องการเป็นเชลยในอียิปต์สัร้อยปีนั้น ได้รับพยาานที่สองอีกสามสิบปีโดยอัครทูตเปาโล เมื่อรวมกันแล้ว อับราม (ภายหลังคืออับราฮัม) แห่ง ‘ของเดิม’ และเซาโล (ภายหลังคือเปาโล) แห่ง ‘ของใหม่’ ได้รวมคำพยาานของตนเพื่อสถาปนาสัร้อยสามสิบปีให้เป็นสัญลักษณ์ของพันธสัญญานี้รันดร์ “สามร้อยเก้าสิบวัน” “เจ้าจงแบกรับความชั่วช้าของพงศ์พันธุ์อิสราเอล” “และ” “เจ้าจงแบกรับความชั่วช้าของพงศ์พันธุ์ยูดาห์สี่สิบวัน” เมื่อนำมารวมกันแล้ว ด้านขวาและด้านซ้ายย่อมเท่ากับอับรามและเปาโล

พันธสัญญานั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเชื่อฟังหรือการไม่เชื่อฟัง—ชีวิตหรือความตายเสมอมา หลักการวันเท่ากับหนึ่งปีในประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์เป็นประเด็นแห่งชีวิตหรือความตาย และประวัติศาสตร์นั้นได้ถูกประกาศโดยทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งว่าเป็นข่าวประเสริฐนี้รันดร์ “ข่าวประเสริฐ” เป็นประเด็นแห่งชีวิตหรือความตาย และประเด็นการทดสอบแห่งชีวิตหรือความตายในประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ นั้นได้ถูกวางไว้ในบริบทของหลักการที่ว่าวันหนึ่งเท่ากับหนึ่งปี คำพยากรณ์ที่เสริมพลังแก่ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งคือคำพยากรณ์หนึ่งปีสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวันของวิบัติประการที่สอง ภายในช่วงเวลาสามร้อยเก้าสิบวันที่เอเสเคียลนอนตะแคงซ้ายของท่านนั้น มีภาพประกอบของคำพยากรณ์ด้านเวลาหนึ่งปีสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวันของวิบัติประการที่สองอยู่ การแบ่งแยกคำพยากรณ์อย่างถูกต้องจำเป็นต้องอาศัยการหยั่งรู้เชิงพยากรณ์ แต่นั่นก็มีโชอินโดนอกจากพระราชกิจที่ดำเนินต่อเนื่องของสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ในการทรงเปิดผนึกข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน.

ข้าพเจ้ายืนยันว่า เอเสเคียลจะต้องได้รับการถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน แต่โดยหลักแล้วเป็นสัญลักษณ์ของของประทานแห่งพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ไม่ว่าจะถูกปรากฏเป็นการสำแดงผ่านผู้พยากรณ์ในยุคสุดท้าย หรือเป็นการสำแดงผ่านประชากรแห่งพันธสัญญาผู้เข้าใจหลักการของวิธีการที่ละบรรทัด บรรทัดต่อบรรทัด

ข้าพเจ้ายืนยันว่าแสงสว่างที่เอเสเคียลให้ไว้เกี่ยวกับคำพยากรณ์เรื่องสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวันนั้นสอดคล้องกับชายผู้ใช้แปรงขัดฝุ่นโยนอัฐมณิลลงในหีบโบใหญ่กว่าๆ

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า แสงสว่างจากเอเสเคียลเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของข่าวสารแห่งศิลาบมเอกเมื่อพระวิหารสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว

เอเสเคียลอยู่ ณ วันที่ 22 ตุลาคมในข้อหนึ่งของบทที่สี่สิบ และ ณ ที่นั้นเองที่นิมิตเรื่องพระวิหารในอนาคตได้ถูกประทานแก่เอเสเคียล พระวิหารนั้นคือพระวิหารของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งเอเสเคียลเป็นสัญลักษณ์ของจำนวนนั้น กลุ่มนั้นจะได้ผ่านการทดสอบสองประการแล้วก่อนที่จะไปถึงการทดสอบประการที่สามและการทดสอบชีวิต เอเสเคียลถูกพรรณนาว่าได้รับความสว่างของตนในพระวิหาร เพราะฉะนั้น ความสว่างที่เขาเปล่งออกมาในฐานะสัญลักษณ์จึงเป็นตัวแทนของความสว่างที่เกิดขึ้นเมื่อประชากรของพระเจ้าเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดให้สอดคล้องกับดาเนียลบทที่สิบ

แสงสว่างแห่งวิโรจน์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งถูกเปิดผนึกนั้น ถูกเปิดผนึกขึ้นในช่วงเวลาก่อนที่จะแห่งพระกรุณาเพื่อการกลับใจจะสิ้นสุดลงเพียงเล็กน้อย।

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าประทับตราถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้เลย เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไป และผู้ใดโสโครก ก็ให้ผู้นั้นโสโครกต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป วิโรจน์ 22:10, 11

“เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” ในช่วงก่อนที่เวลาทดลองจะปิดลงในข้อสิบเอ็ด และฉะนั้น พระธรรมวิโรจน์ของพระเยซูคริสต์จึงถูกเปิดผนึกในเวลานั้น เพราะ “เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว”

การสำแดงของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์ เพื่อทรงสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ และพระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาสื่อความหมายนั้นแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ซึ่งได้เป็นพยานถึงพระวาระของพระเจ้า และถึงคำพยานของพระเยซูคริสต์ และถึงสิ่งสารพัดที่ท่านได้เห็น ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งทั้งหลายซึ่งเขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิโรจน์ 1:1-3

ระยะแห่งพระกรุณายังทรงผ่อนผันสำหรับเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ฝ่ายเลาตีเซียสิ้นสุดลงเมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ และลัทธิแอ๊ดเวนตีส์ถูกนำเสนอเป็นเยรูซาเล็มในเอเสเคียลบทที่เก้า ณ ที่นั้น บรรดาผู้ที่ถอนหายใจและร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำกันอยู่ในแผ่นดินและในคริสตจักรจะได้รับตราประทับ การประทับตราเกิดขึ้นเมื่อบรรดาत्मตะวันออกแห่งอิสลามกำลังก่อความโกรธแก่ประชาชาติทั้งหลาย คือก่อนที่ระยะแห่งพระกรุณายังทรงผ่อนผันจะสิ้นสุดลงไม่นาน ในเอเสเคียลบทที่แปด คนแอ๊ดเวนตีส์ทั้งสี่ชั่วอายุคนได้สิ้นสุดลง โดยชั่วอายุคนที่สี่ถูกเป็นสัญลักษณ์โดยผู้นำยี่สิบห้าคนที่ก้มกราบดวงอาทิตย์

นิมิตนั้นได้ทรงประทานในเชิงสัญลักษณ์ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์หนึ่งวัน หรือกล่าวคือ ก่อนการสิ้นสุดแห่งเวลาพระคุณดังที่สื่อไว้โดยหก หก หก.

อยู่มาในปีที่หก เดือนที่หก วันที่ห้าของเดือนนั้น ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า และพวกผู้ใหญ่แห่งยูดาห์นั่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า พระหัตถ์ของพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ลงมาบนข้าพเจ้าที่นั่น แล้วข้าพเจ้ามองดู และดูเกิดมีลักษณะหนึ่งคล้ายดังเพลิงไฟ ตั้งแต่ส่วนที่ดูประหนึ่งบันเอวของพระองค์ลงไปเป็นไฟ

และตั้งแต่บัดนั้นของพระองค์ขึ้นไปมีลักษณะดังความสว่างเจิดจ้า ดังสีของอำพัน
และพระองค์ทรงยื่นสิ่งที่มีลักษณะดังพระหัตถ์ออกมา ทรงจับข้าพเจ้าที่ปอยผมบนศีรษะของข้าพเจ้า
และพระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้นไประหว่างแผ่นดินโลกกับฟ้าสวรรค์
และนำข้าพเจ้าไปยังกรุงเยรูซาเล็มในการทรงสำแดงของพระเจ้า
ถึงประตูทางเข้าด้านในซึ่งหันไปทางทิศเหนือ
อันเป็นที่ตั้งของรูปเคารพแห่งความหึงหวงซึ่งกระตุ้นให้เกิดความหึงหวง และดูเถิด
พระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลก็อยู่ที่นั่น ตามนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็น ณ ที่ราบนั้น เอเสเคียล 8:1-4

นิมิตแห่งปีที่หก เดือนที่หก และวันที่ห้า ได้มาไม่นานก่อน '666' ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์
เมื่อเวลาทดลองของแอดเวนติสต์แห่งเลาดีเซียสิ้นสุดลง นิมิตนั้นเป็น "ตามนิมิต" ที่เอเสเคียล "เห็นที่ที่ราบ"
นิมิตที่เขาเห็นในที่ราบนั้นพบได้ก่อนหน้านี้ ในบทที่สาม

แล้วข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นและออกไปยังที่ราบ และดูเถิด พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่ที่นั่น
ดังพระสิริซึ่งข้าพเจ้าได้เห็น ณ ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน เอเสเคียล 3:23

นิมิตเรื่อง "ที่ราบ" ซึ่งเป็นนิมิตในปีที่หก เดือนที่หก และวันที่ห้า คือ นิมิตที่เอเสเคียลได้เห็นมาก่อนแล้ว ณ
ริมแม่น้ำเคบาร์

อยู่มานานในปีที่สามสิบ ในเดือนที่สี่ วันที่ห้าของเดือน ข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเชลย ณ ริมแม่น้ำเคบาร์
แล้วฟ้าสวรรค์ก็เปิดออก และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตแห่งพระเจ้า เอเสเคียล 1:1

"นิมิตของพระเจ้า" ซึ่งเอเสเคียล "ได้เห็น" ริมแม่น้ำเคบาร์นั้น คือนิมิตแห่งที่ราบ
ซึ่งเป็นนิมิตเดียวกับที่ปรากฏในเอเสเคียลบทที่แปดถึงบทที่สิบเอ็ดด้วย
นิมิตเหล่านั้นได้ถูกสำแดงในบริบทที่เอเสเคียลกำลังมองเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นที่ซึ่งนิมิตกระจกสอง
"marah" ในบทที่สิบได้สำเร็จลุล่วง
เอเสเคียลเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่มีส่วนในความสว่างเชิงพยากรณ์ซึ่งแผ่ออกมาจากอภิสุทธิสถาน
เมื่อการสำแดงของพระเยซูคริสต์ถูกนำออกมาก่อนการสิ้นสุดแห่งเวลาการทดลองเพียงเล็กน้อย.

เมื่อเราระบุเส้นยุบิสของกษัตริย์โยสิยาห์ซึ่งเริ่มต้นด้วยปีสกาและสิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม
เรากำลังกำหนดสัญลักษณ์ของเทศกาลฤดูใบไม้ผลิและเทศกาลฤดูใบไม้ร่วงดังที่ได้กำหนดไว้ในเลวีนิติ
บทที่ยี่สิบสาม ณ ที่นั้น เทศกาลฤดูใบไม้ผลิและเทศกาลฤดูใบไม้ร่วงถูกกำหนดไว้โดยมีฝ่ายละยี่สิบสองข้อ
เช่นเดียวกับที่พันธกิจของเอเสเคียลดำเนินอยู่เป็นเวลายี่สิบสองปี การจัดให้เอเสเคียลอยู่ในปีที่สามสิบของเส้น
ยุบิสทำให้การกำเนิดของเอเสเคียลสอดคล้องกับการฟื้นฟูของโยสิยาห์
หากเขามีอายุสามสิบปีในปีที่สามสิบของวัฏจักรยุบิส
เช่นนั้นเอเสเคียลย่อมถือกำเนิดขึ้นในคราวการปฏิรูปของโยสิยาห์

เอเสเคียลเป็นสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่โดยความเชื่อเข้าไปสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด เมื่อเข้าไปถึงที่นั้นแล้ว
พวกเขาเห็นวงล้อซ้อนอยู่ในวงล้อ อันเป็นตัวแทนของการประสานอันซับซ้อนแห่งปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์
เช่นเดียวกับยอห์นในวิวรณ์บทที่สิบ เอเสเคียลเป็นตัวแทนของชาวมิลเลอไรต์
แต่โดยตรงยิ่งกว่านั้นคือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
คำพยากรณ์เรื่องเวลาคู่ขนานของเขาซึ่งเป็นสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวัน
แสดงให้เห็นการพิพากษาครั้งสุดท้ายของแอดเวนติสต์แบบเลาดีเซียพร้อมกับการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม
และรวมถึงปริศนาของเลขสามสิบแปดและสี่สิบด้วย

เรื่องนี้รวมถึงสัญลักษณ์ของสี่ร้อยสามสิบปีด้วย

ช่วงเวลานั้นครอบคลุมระยะเวลาสี่ปีซึ่งแสดงไว้โดย ค.ศ. 1333 ถึง 1337, 1449 ถึง 1453 และ 1840 ถึง 1844.

เราจะเริ่มพิจารณาเรื่องสำคัญยิ่งนี้ในบทความถัดไป

“ในนิมิตทั้งหลายที่ประทานแก่ อิชยาห์ แก่ เอเสเคียล และแก่ ยอห์น

เราเห็นว่าฟ้าสวรรค์เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดเพียงใดกับเหตุการณ์ทั้งหลายที่กำลังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก และความเอาพระทัยใส่ของพระเจ้าต่อบรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์นั้นยิ่งใหญ่เพียงใด” Testimonies, volume 5, 753.

“พระคริสต์เองทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระวิหาร เมื่อพระองค์จะเสด็จจากพระวิหารนั้นไป สงาราซีของพระวิหารก็จะจากไปด้วย—สงาราซีนั่นซึ่งครั้งหนึ่งเคยปรากฏให้เห็นในอภิสุทธิสถานเหนือพระที่นั่งกรณา

ที่ซึ่งมหาบุโรhitเข้าไปเพียงปีละครั้งเดียว ในวันใหญ่แห่งการลบล้างบาป

พร้อมด้วยโลหิตของสัตว์บูชาที่ถูกฆ่า

(อันเป็นแบบแห่งพระโลหิตของพระบุตรของพระเจ้าที่ทรงหลั่งเพื่อบาปของโลก)

และประพรมลงบนแท่นบูชา นี่คือเขคินาห์ พลับลลาที่ปรากฏให้เห็นได้ของพระยาห์เวห์”

“สงาราซีนีเองที่ได้ทรงสำแดงแก่ผู้เผยพระวจนะอิชยาห์ เมื่อท่านกล่าวว่า

‘ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์นั้น ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับบนพระที่นั่ง

สูงส่งและยกขึ้น และชายฉลองพระองค์ของพระองค์เต็มพระวิหาร’ [อิชยาห์ 6:1–8 quoted].” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, เล่ม 4, 1139.

“นิมิตที่ประทานแก่อิชยาห์เป็นภาพแทนสภาพของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย พวกเขาได้รับสิทธิพิเศษให้มองเห็นด้วยความเชื่อถึงพระราชกิจที่กำลังดำเนินอยู่ในสถานบริสุทธิ์แห่งสวรรค์

‘แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก

และหีบแห่งพันธสัญญาของพระองค์ก็ปรากฏให้เห็นในพระวิหารนั้น’

เมื่อพวกเขามองเข้าไปด้วยความเชื่อในอภิสุทธิสถาน

และเห็นพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานบริสุทธิ์แห่งสวรรค์ พวกเขาก็ตระหนักว่าตนเป็นชนชาติที่มีริมฝีปากไม่สะอาด—เป็นชนชาติที่ริมฝีปากได้กล่าวถ้อยคำอันไร้สาระอยู่บ่อยครั้ง

และความสามารถพิเศษของตนก็มีได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์และนำไปใช้เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ดังนั้น

พวกเขาย่อมอาจสิ้นหวังเมื่อเปรียบเทียบความอ่อนแอและความไม่คู่ควรของตนเองกับความบริสุทธิ์และความงดงามน่ารักแห่งพระลักษณะอันรุ่งโรจน์ของพระคริสต์ แต่หากพวกเขา เช่นเดียวกับอิชยาห์

จะยอมรับความประทับใจที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะประทับลงบนจิตใจ

หากพวกเขากล่อมวิญญาณของตนลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ก็ยังมีความหวังสำหรับพวกเขา

คัมธแห่งพระสัญญาอยู่เหนือพระที่นั่งนั้น

และพระราชกิจที่ได้ทรงกระทำเพื่ออิชยาห์จะทรงกระทำในพวกเขาด้วย

พระเจ้าจะทรงตอบคำทูลขอซึ่งมาจากใจที่สำนึกผิด”

“จุดมุ่งหมายของพระราชกิจอันยิ่งใหญ่และเคร่งขรึมนี้ของพระเจ้า

คือการรวบรวมพ่อน้ำเข้าไว้ในอ่างแห่งสวรรค์;

เพราะว่าโลกจะต้องเต็มไปด้วยพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า. ฉะนั้น

อย่าให้ผู้ใดพอใจเมื่อเขาเห็นความชั่วร้ายที่แพร่หลายอยู่ทั่วไป

และได้ยินถ้อยคำที่ออกมาจากริมฝีปากอันโสมม.

เมื่ออำนาจแห่งความมืดตั้งขบวนต่อสู้กับประชากรของพระเจ้า;

เมื่อชาตानจะระดมกำลังของมันสำหรับความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้าย,

และอำนาจของมันดูประหนึ่งว่ามหาศาลและแทบจะท่วมท้น, การเห็นพระสิริของพระเจ้าอย่างแจ่มชัด

คือพระที่นั่งอันสูงส่งและถูกยกขึ้น เบื้องบนมีรั้วแห่งพระสัญญาโอบล้อมอยู่ จะนำมาซึ่งการปลอบประโลม ความมั่นใจ และสันติสุข.” Review and Herald, December 22, 1896.

“ที่ริมฝั่งแม่น้ำเคบาร์ เอเสเคียลได้เห็นลมบ้าหมูประหนึ่งว่าพัดมาจากทิศเหนือ
'มีเมฆใหญ่และเพลิงลุกม้วนอยู่ในตัวมันเอง และมีแสงสว่างล้อมรอบอยู่
และจากท่ามกลางนั้นมีสิ่งหนึ่งดจสีของอำพัน' มีวงล้อหลายวงที่สอดประสานติดกันอยู่
เคลื่อนไปโดยสิ่งมีชีวิตสถิต เหนือสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดขึ้นไปสูง 'มีลักษณะคล้ายพระที่นั่ง
ดูประหนึ่งศิลาสีไฟล้น และบนสิ่งที่คล้ายพระที่นั่งนั้น
มีสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะดุจรูปลักษณ์ของมนุษย์อยู่เบื้องบน'
'และที่แครบทั้งหลายนั้นปรากฏรูปมือนมนุษย์อยู่ใต้ปีกของมัน' เอเสเคียล 1:4, 26; 10:8
วงล้อเหล่านี้มีการจัดวางที่ซับซ้อนยิ่งนัก จนเมื่อมองในครั้งแรกดูประหนึ่งอยู่ในความสับสนอลหม่าน
แต่แท้จริงแล้วมันเคลื่อนไปอย่างประสานสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ สิ่งมีชีวิตแห่งสวรรค์ทั้งหลาย
ซึ่งได้รับการสำแดงและทรงนำโดยพระหัตถ์ใต้ปีกของแครบนั้น เป็นผู้ขับเคลื่อนวงล้อเหล่านี้
เหนือสิ่งเหล่านี้ขึ้นไป บนพระที่นั่งแห่งไฟล้นนั้น คือองค์ผู้ทรงดำรงนิรันดร์ และรอบพระที่นั่งนั้นมีรั้วกั้นน้ำ
อันเป็นสัญลักษณ์แห่งพระเมตตาคุณของพระเจ้า”

“ดังที่กลไกอันซับซ้อนประหนึ่งวงล้อทั้งหลายอยู่ภายใต้การทรงนำของพระหัตถ์ซึ่งอยู่ใต้ปีกของเหล่าแครบ
นั้นใด ความสลับซับซ้อนแห่งความเป็นไปของเหตุการณ์ทั้งหลายในมนุษย์ก็อยู่ภายใต้การควบคุมของพระ
เจ้าฉันนั้น ท่ามกลางความขัดแย้งและความอลหม่านของบรรดาประชาชาติ
พระองค์ผู้ประทับเหนือเหล่าแครบยังคงทรงนำกิจการทั้งหลายของแผ่นดินโลกอยู่เสมอ”

“ประวัติศาสตร์ของบรรดาประชาชาติซึ่งผลัดเปลี่ยนกันครอบครองเวลาและสถานที่ที่ได้ทรงกำหนดไว้แก่ต
น แต่ละชาติเป็นพยานต่อความจริงโดยไม่รู้ตัว ถึงความจริงซึ่งพวกเขาเองก็ได้เข้าใจความหมาย
กำลังกล่าวแก่เรา สำหรับทุกประชาชาติและสำหรับทุกปัจเจกบุคคลในทุกวันนี้
พระเจ้าได้ทรงกำหนดที่ทางไว้ในแผนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์
วันนี้มนุษย์และประชาชาติทั้งหลายกำลังถูกวัดด้วยลูกดิ่งในพระหัตถ์ของพระองค์ผู้ไม่ทรงพลาดเลย
ทุกคนกำลังกำหนดชะตากรรมของตนด้วยการเลือกของตนเอง
และพระเจ้าทรงควบคุมเหนือสิ่งทั้งปวงเพื่อให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จลุล่วง”

“ประวัติศาสตร์ซึ่งองค์พระผู้ทรงเป็นอยู่อันยิ่งใหญ่ได้ทรงกำหนดไว้ในพระวาระของพระองค์
โดยทรงเชื่อมโยงห่วงแล้วห่วงเล่าในสายโซ่แห่งคำพยากรณ์
ตั้งแต่ไนรันดร์กาลในอดีตจนไนรันดร์กาลในอนาคต บอกแก่เราว่า วันนี้เราอยู่ ณ ที่ใดในขบวนแห่งยุคสมัย
และสิ่งใดอาจคาดหมายได้ในกาลเวลาที่จะมาถึง ทุกสิ่งที่คำพยากรณ์ได้บอกล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้น
จนถึงปัจจุบันนี้ ได้ถูกจารึกไว้บนหน้าประวัติศาสตร์แล้ว และเราเชื่อมั่นใจได้ว่า
ทุกสิ่งซึ่งยังจะมาถึงนั้นจะสำเร็จตามลำดับของมัน” Education, 178.